

**ROZPORZĄDZENIE  
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2007 r.

**w sprawie przekazywania Ministrowi Obrony Narodowej funkcji wynikających ze zwierzchnictwa w polskiej przestrzeni powietrznej na czas wojny, stanu wojennego lub stanu wyjątkowego**

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.<sup>1)</sup>) zarządza się, co następuje:

**§ 1.** Rozporządzenie określa warunki i sposób przekazywania Ministrowi Obrony Narodowej funkcji zwierzchnictwa w polskiej przestrzeni powietrznej na czas wojny, stanu wojennego lub stanu wyjątkowego.

**§ 2.** Z chwilą ogłoszenia stanu wyjątkowego na części lub całym terytorium państwa, Polska Agencja Żeglugi Powietrznej stosuje zasady przydzielania elementów przestrzeni powietrznej określone przez właściwe organa wojskowe dla tego rodzaju stanu nadzwyczajnego.

**§ 3.** Z chwilą ogłoszenia stanu wojennego i na czas wojny, funkcje zarządzania ruchem lotniczym są wykonywane przez Polską Agencję Żeglugi Powietrznej stanowiącą element wojskowego systemu kontroli przestrzeni powietrznej, podporządkowaną Dowódcy Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

**§ 4.** Dowódca Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej może ograniczyć dostępność przestrzeni powietrznej dla lotnictwa cywilnego aż do całkowitego zakazu wykonywania lotów w czasie wojny, stanu wojennego lub stanu wyjątkowego.

**§ 5.** 1. Szczegółowe procedury przejmowania funkcji wynikających ze zwierzchnictwa w polskiej przestrzeni powietrznej w czasie stanów określonych w § 1 określa w planie kontroli przestrzeni powietrznej Dowódca Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego i z Prezesem Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej.

2. Minister Obrony Narodowej w czasie wojny lub stanu wojennego, poprzez organy, których funkcje mu przekazano, sprawuje kontrolę przestrzeni powietrznej według odrębnych przepisów z uwzględnieniem międzynarodowych zobowiązań.

**§ 6.** Współpraca Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej z wojskowymi służbami ruchu lotniczego i służbami systemu obrony powietrznej w czasie wojny, stanu wojennego lub stanu wyjątkowego, polega na:

- 1) wspólnych działaniach w ramach jednolitego systemu zarządzania ruchem lotniczym poprzez wykorzystanie w szczególności:
  - a) cywilno-wojskowego organu zarządzania przestrzenią powietrzną,
  - b) organu kontroli operacyjnego ruchu lotniczego;
- 2) wymianie informacji o sytuacji w polskiej przestrzeni powietrznej pomiędzy systemem obrony powietrznej, a instytucjami zapewniającymi służby ruchu lotniczego;

---

<sup>1)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829.

- 3) kontroli przestrzegania ograniczeń w polskiej przestrzeni powietrznej wynikających z wprowadzenia stanu wyjątkowego, stanu wojennego oraz na czas wojny;
- 4) zapewnieniu koniecznej swobody działania w polskiej przestrzeni powietrznej dla statków powietrznych państwowych i wykonujących zadania lotnictwa państwowego;
- 5) udziale w zapewnieniu służb ruchu lotniczego w obszarach, w których wprowadzono struktury przestrzeni powietrznej inne niż stosowane w czasie pokoju;
- 6) szkoleniu personelu cywilno-wojskowego jednolitego systemu zarządzania ruchem lotniczym w zakresie trybu przejścia do kontroli przestrzeni powietrznej w czasie wojny, stanu wojennego i stanu wyjątkowego.

§ 7. Traci moc Rozporządzenie Ministrów Infrastruktury i Obrony Narodowej z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie zasad oraz trybu przekazywania Ministrowi Obrony Narodowej funkcji wynikających ze zwierzchnictwa w polskiej przestrzeni powietrznej na czas wojny, stanu wojennego lub stanu wyjątkowego (Dz. U. Nr 122, poz. 1272).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**PREZES RADY MINISTRÓW**

## UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. *Prawo lotnicze* (Dz. U. z 2006 Nr 100, poz. 696, z późn. zm.).

Różnice w poprzednim uregulowaniu prawnym i obecnie obowiązującym są wynikiem potrzeby dostosowania prawa lotniczego do przepisów międzynarodowych po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej i powoływaniu nowych organów – instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, w instytucje zapewniające tylko służby ruchu lotniczego. Stosowanie regulacji rekomendowanych przez międzynarodowe organizacje pozwoli na uniknięcie kolizji prawnych w stosunkach międzynarodowych i ułatwi realizację koncepcji budowy Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej. Jednak w czasie stanów nadzwyczajnych Polska w swojej przestrzeni powietrznej musi zapewnić sobie suwerenną zwierzchność, a temu celowi służyć będą postanowienia niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie z założenia podzielono na dwie części, z których pierwsza (§ 1 - § 5) dotyczy zasad i trybu przekazywania Ministrowi Obrony Narodowej funkcji wynikających ze zwierzchnictwa w polskiej przestrzeni powietrznej na czas wojny, stanu wojennego lub stanu wyjątkowego, a druga (§ 6) dotyczy zasad współpracy instytucji zapewniających służby ruchu - Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej z odpowiednimi służbami wojskowymi.

Część pierwsza rozporządzenia jest ściśle powiązana z projektem rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - *Prawo lotnicze*. Część druga rozporządzenia uwzględnia obowiązujące przepisy (niżej wymienione) zgodnie, z którymi zasady współpracy instytucji zapewniającej służby ruchu lotniczego z odpowiednimi służbami wojskowymi wynikają z faktu, iż instytucja ta jest przedsiębiorstwem zobowiązanym do organizowania zadań na rzecz obronności państwa, co rodzi określone konsekwencje. Są nimi m.in. określone w § 6 projektu wymogi udziału w zapewnieniu służb ruchu lotniczego w obszarach, w których wprowadzono struktury przestrzeni powietrznej inne niż stosowane w czasie pokoju oraz szkoleniu personelu cywilno-wojskowego jednolitego systemu zarządzania ruchem lotniczym w zakresie trybu przejścia do kontroli przestrzeni powietrznej w czasie wojny, stanu wojennego i stanu wyjątkowego. Jest rzeczą oczywistą, że utrzymanie w sprawności i gotowości do pełnego wykorzystania możliwości instytucji zapewniającej służby ruchu lotniczego będzie w możliwe tylko wtedy, gdy zachowa się ciągłość funkcjonowania personelu, nie dopuszczając do odejścia od swoich stanowisk wysoko kwalifikowanych i z odpowiednią praktyką specjalistów. Nie zachowanie tego warunku mogłoby nastąpić na skutek powołań na podstawie dotychczas posiadanych przez te osoby kart mobilizacyjnych.

Ze względu na długotrwały i skomplikowany proces szkolenia i przygotowania do samodzielnej pracy na stanowiskach w instytucji zapewniającej służby ruchu lotniczego, a także wyjątkowe predyspozycje jakie należy posiadać, przyjmowani na te stanowiska są ludzie młodzi (limit wieku kandydata to maksimum 26 lat), a więc często przedpoborowi lub poborowi. Tak, więc aby poniesione na ich wyszkolenie i przygotowanie do zawodu nakłady nie były daremne oraz w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania instytucji zapewniającej służby ruchu lotniczego, należy zadbać o nadanie im przydziałów organizacyjno – mobilizacyjnych do jednostki zmilitaryzowanej instytucji zapewniającej służby ruchu lotniczego.

Część druga rozporządzenia (§ 6) opiera się na następujących aktach prawnych:

- 1) ustawa z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz.U. Nr 122, poz.1320);
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie wykazu przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo – obronnym (Dz. U. Nr 13, poz.122);
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 2002 r. w sprawie militaryzacji jednostek organizacyjnych wykonujących zadania na rzecz obronności lub bezpieczeństwa państwa (Dz. U. Nr 78, poz. 707);

- 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 marca 1993 r. w sprawie nadawania przydziałów organizacyjno – mobilizacyjnych do jednostek przewidzianych do militaryzacji i jednostek zmilitaryzowanych oraz powoływania osób do odbycia ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji (Dz. U. Nr 20, poz. 87);
- 5) ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony RP (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205).

Projekt rozporządzenia dotyczy zakresu działania Ministra Infrastruktury, Ministra Obrony Narodowej oraz Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej.

## **OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)**

**Wpływ na sektor finansów publicznych** – regulacja nie ma wpływu na sektor finansów publicznych.

**Wpływ na rynek pracy** – regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

**Wpływ na konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki** – regulacja nie wpłynie na konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki.

**Wpływ na sytuację i rozwój regionalny** – regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

**Konsultacje społeczne** – projekt konsultowany będzie ze środowiskiem lotniczym (Polską Agencją Żeglugi Powietrznej, PP „Porty lotnicze”). Uwagi zgłoszone podczas konsultacji społecznych zostaną uwzględnione.